

NOËL ESSERS

GENK
Dominiek Claes

Trots mag hij zeker zijn. H.Essers telt momenteel 1,1 miljoen vierkante meters aan magazijnen, 6.560 medewerkers in 73 vestigingen in 17 landen en 1.475 trekkers. Het bedrijf haalt een omzet van 679 miljoen euro (2018). Daarmee bekleedt het familiebedrijf een toppositie in de Europese logistiek. Het leverde Noël Essers in 2017 de titel 'Transportpersoonlijkheid van de kwarteeuw' op. Ook het bedrijf zelf heeft al tal van prijzen in de kast staan, onder meer die van Limburgse Ondernemer van het Jaar. Of hij gedacht had dat het zo'n vaart zou lopen? "Van een dergelijk scenario had ik nooit durven dromen", zegt Noël Essers. "Ik ben dan ook erg trots op de manier waarop mijn dochter Hilde dit heeft voortgezet. Als ik dat overschouw, kan ik wel eens een traan wegpinken. Beide dochters zijn destijds in de onderneming gestapt. Ook Ann heeft hier 15 jaar lang de planning in handen gehad. Maar haar interesse lag meer in de immobiliënssector. En wees gerust, er liggen nog ambitieuze plannen bij H.Essers op tafel." Hogere studies waren voor Noël niet weggelegd. "School, dat was niks voor mij, vrachtwagens waren mijn passie. Mijn vader Henri, de stichter van ons bedrijf, was letterlijk en figuurlijk mijn grote voorbeeld. Ik was 24 toen ik hem verloor. Ik mis de man nog elke dag. Met hem rondhangen en rondrijden, dat was mijn lange leven. Dat deed ik zielsgraag. Maar plots was die speeltijd voorbij. Samen met mijn broer Jules heb ik toen de leiding van het bedrijf in handen genomen. En geleidelijk aan werden we nationaal en internationaal actief", mijmert Noël Essers.

H.Essers, het bedrijf dat geen groep mag genoemd worden en waar er geen spatie mag staan tussen de H. en Essers. Daarmee plaag ik jullie al eens in De Bijzaak.

"En nu begrijp je ook waarom die naam zo belangrijk is. Ik heb altijd opgekeken naar mijn vader. Hij was mijn god. Zijn naam is bij wijze van spreken heilig voor mij. Maar ik kan er wel mee lachen hoor, met *De Bijzaak*. We hoeven de dingen niet altijd zo serieus te nemen."

Heeft u er ooit aan gedacht om het bedrijf te verkopen?

"Die plannen zijn ooit zeer concreet geweest. Mijn broer Jules, die toen naast mij woonde, zag in de opvolging van het bedrijf een probleem. Er kwamen toen wel vaker kandidaat-kopers voor ons bedrijf langs. Met één kandidaat was het zeer serieus. Jules en ikzelf moesten bij wijze van spreken enkel nog tekenen. Maar ik kreeg dat niet over mijn hart. H.Essers was immers mijn hele leven, mijn levenswerk ook. Ik stond letterlijk tussen de chauffeurs, de bedienden en technici. Vier weken de tijd heb ik gekregen om een oplossing te vinden. Uiteindelijk kreeg ik de Vlaamse investeringsmaatschappij GIMV zover om samen met mij mijn broer uit te kopen. En zo kreeg de GIMV in

1990/40 procent van H.Essers in handen. Tien jaar later hebben we de GIMV weer uitgekocht en waren we weer voor de volle 100 procent een familiebedrijf."

In 1995 verhuisde het hoofdkwartier van H.Essers van Hechtel-Eksel naar Genk. Klopt het dat u die afstand toen heeft gelopen?

"Ja dat is zo. Ik vond dat we rond de verhuizing iets speciaals moesten doen. We konden dat toch niet zomaar voorbij laten gaan? Met een 100-tal mensen hebben we toen beslist om met jakkels van Eksel naar Genk te lopen. Een afstand van goed 30 kilometer. We zijn toen met een tiental hier gearriveerd. Ik ben wel altijd sportief geweest: fietmeter, wandelen, lopen. Elke morgen sta ik rond zeven uur op. De eerste taak is een flinke wandeling van een uur of anderhalf uur met Arro, mijn Deense dog."

Wandelen was ook een beproefd recept als u iets uit te praten had met de CEO?

"Ivo Maréchal was onze eerste CEO die niet uit de familie kwam. Uitstekende gast, maar die was niet zo sportief als ik. En als er dan iets op mijn hart lag, dan sleepte ik hem mee voor een lange wandeling in het bos. Ik weet nog dat op een keer een pittige tocht in de Ardennen had uitgestippeld. Ivo's tong hing al snel op de grond. En ja, er werd dan al eens geroepen en gevloekt. Maar een paar uur later was alles uitgepraat en was de lucht weer opgeklard. De goede bloslucht zeker? Ook de huidige CEO Gert Bervoets is al eens mee 'wandelen' geweest. Ik herinner mij nog dat we met zijn tweeën in een Antwerps café zaten. Twee keikoppen bij elkaar. Gert kreeg het zo op zijn heupen dat hij het op een bepaald moment is afgetrapt. Maar een half uur later was hij er terug." (lacht)

Met Johnny Thijs, Francis Vanderhoydonck, Ronnie Leten, Stijn Bijmens en Lode Essers zitten er wel klinkende namen in de raad van bestuur?

"Daar hebben we jaren hard aan gewerkt. Het is niet de bedoeling dit bedrijf te verkopen, maar wel dat het goed geleid wordt."

Hilde is nu voorzitter van de raad van bestuur. U bent voorzitter. Bent u nog altijd aanwezig op die vergaderingen?

"Altijd. Ik wil weten hoe het bedrijf er voor staat. Ik probeer het los te laten, maar dat is niet gemakkelijk. De jongste maanden lukt het me beter. Gelukkig heb ik veel goede kameraden om dat gat op te vullen."

Van goede kameraden gesproken, gaat u nog steeds met die kameraden op kamp?

"Ja, dat dateert nog van de KSA in Eksel. Iedereen die lid is geweest van de KSA kan mee op kamp. Zoals het hoort: met tenten, sjormateriaal, geen elektriciteit. Een beek om u in te wassen. We zoeken daarvoor telkens weer een andere plek, meestal ergens in de Ardennen. Die plek uitzoeken, dat is mijn werk. Volgend jaar zal het de 40ste keer zijn dat we op kamp gaan, dan met 21 mensen. Maar we doen wel meer. Rond Nieuwjaar is er ook nachtdropping, die ergens op café eindigt met donker brood met preskop en mosterd. In mei gaan we ook ieder jaar te voet naar Scherpenheuvel. En dan is er nog de fietstocht en het mosselleest. Ja, we maken wel lol hoor."

En dan is er nog de Dakar-rally. Hoe bent u daar

Wie is Noël Essers?

→ Geboren op 31 december 1943. "Eigenlijk was het 1 januari 1944, maar ze hebben dat een dag opgeschoven."

→ Jongste in het gezin van vijf van Henri Essers en Anna Vanderaen in Eksel (Hechtel-Eksel). "Een heel warm gezin."

→ Vader van dochters Hilde en Ann.

→ Kreeg samen met zijn broer Jules in 1967 het bedrijf H.Essers van zijn overleden vader in handen.

→ Kocht zijn broer Jules uit met de hulp van de GIMV in 1990.

→ Verhuisde het hoofdkwartier in 1995 van Hechtel-Eksel naar Genk.

→ Kocht op zijn beurt de GIMV uit in 2000.

→ Gaf de fakkel in 2017 door aan de derde generatie.

Noël Essers,
H.Essers

In verzeild geraakt?

"Dat is door mijn goede vriend Jacky Loomans gekomen. Hij trok al lange tijd aan mijn mouw om met hem de rally te gaan rijden. Maar ik had of vond daar nooit de tijd voor. Tot ik twintig jaar geleden eens bij hem tijdens de rally op bezoek ging. Ik voelde meteen dat dat iets voor mij was. In de woestijn uw plan trekken en zelf sleutelen aan het voertuig..."

H.Essers steunt ook tal van goede doelen. Vindt u dat belangrijk?

"Ik vind dat van groot belang. We hebben veel van de maatschappij gekregen, dan is het ook logisch dat wij iets terug doen voor de maatschappij. Liefst steunen wij goede doelen in de eigen regio, dicht bij huis. Als je bedenkt dat 21 procent van de Genkse bevolking tegen de armoede aanleunt... Mensen in nood helpen, dat hebben we altijd proberen te doen, dat was vroeger ook al het geval."

Als u nog één ding zou wensen, wat zou dat dan zijn?

"Dat mijn kleinkinderen, de vierde generatie, het hier mogen opvolgen. Tijdens onze familieraad trachten we ze nauwer te betrekken. Ik droomde daar al van toen ik hoorde dat Hilde nog maar in verwachting was. De kunst is om goede mensen rondom u te verzamelen. Mensen met passie, dan kan er heel veel. Wat je ook doet in het leven. Als ik bedenk wat zoveel mensen hier in dit bedrijf samen verwezenlijkt hebben, dan kan ik enkel dankbaar zijn. Ik moet dank u zeggen tegen mijn mensen."

"Mijn vader Henri, de stichter van ons bedrijf, was letterlijk en figuurlijk mijn grote voorbeeld. Ik was 24 toen ik hem verloor. Ik mis de man nog elke dag. Met hem rondhangen en rondrijden, dat was mijn lange leven."

De vorige winnaars

Het Belang van Limburg en Made in Limburg gaan – naast de toekenning van de titel 'Limburgse Ondernemer van het Jaar' – ook op zoek naar de Limburger die met zijn zakelijke carrière van groot belang is geweest voor Limburg en de Limburgse economie.

De vorige jaren ging die onderscheiding naar:

2016: Jean-Baptiste Claes, de grondlegger van JBC

2017: Roland Duchâtelet, bekend van het zakenimperium rond Melexis

2018: Paul Kumpen, de man die zijn schouders zette onder bouwimperium Willemen-Kumpen

Vorig jaar ging de Lifetime Achievement Award naar Paul Kumpen.
FOTO LUC DAELMANS

